

дарилъ съ много дарове и обявилъ имъ най-голѣма свобода ; и сичкиятъ свѣщеннически чинъ : архiereите, ереите и дяконете е наградилъ съ голѣми почести, но най-много е прославилъ себѣ си съ това, че съ пламенно желание е *обновилъ патриаршеството* на бжлгарското царство.“ Патриаршеството било основано въ новата столица на бжлгарското царство, въ Тжрново, и било утвжрдено съ „грамати“ отъ императорскиятъ сжвѣтъ и отъ вселенските патриархи. Пжрвиятъ бжлгарски патриархъ е билъ Иоакимъ, който е билъ избранъ и ржкоположенъ въ Лампсакъ въ 1234 година. Тие патриархи проджлжаватъ своето сжществование до свжршванието на 14-ятъ вѣкъ. Послѣдни бжлгарски патриархъ е билъ Евтимии. . . . .

ЗА СТАРО-БЖЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА.

Литературните опити на бжлгарете сж биле пжрви литературни опити на православното славянство. Въ Бжлгария са появяватъ най-старите писатели и пишатъ на онзи езикъ, когото днесъ наричатъ старо-славянски и който и до тая минута остава черковенъ езикъ на славянското православие. Послѣ смжртъта на Методия въ Моравия (885 г.), прислѣдованията накараше неговите ученици, които сж извѣстни подъ име св. Седмочисленници, да идатъ въ Бжлгария, дѣто тѣхната дѣятелность станала начало за широкото развитие на старо-славянската литература. Най-дѣятелниятъ отъ тие ученици е билъ св. Климентъ. Вѣкътъ на царъ Симеона са счита за златенъ вѣкъ на бжлгарската